

ΚΑΪΤΣΑ

Έκδοση των Απανταχού Καϊτσιωτών

ΕΔΡΑ: Πατησίων 4, Αθήνα 106 77 • Περίοδος Γ΄ - Χρόνος 26ος • Αριθμός Φύλλου 107 • Απρίλιος - Ιούνιος 2018
e-mail: sylogos.kaitsa@gmail.com w/s: sylogoskaitsioton.blogspot.com - www.makryrachi.gr

Το άρθρο της Προέδρου

ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ στην ΠΑΝΑΓΙΑ στην ΠΑΛΙΟΚΑΪΤΣΑ

Ω! καν εσείς, βουνά ψηλά, βουνά που μια φορά τον ήλιο επρωτοείδα κάμετ' εσείς, να μη σας λησμονά ποτέ η ψυχή μου, ω πρώτη μου πατρίδα!

Και κάμετε να ελπίζω πως θα 'ρθώ, μόλις ξεφύγω από τη φυλακή μου στα ύψη σας, να ξανανταμωθώ μ' εσάς, πατρίδα αληθινή δική μου!

Κωστής Παλαμάς

Παρασκευή 13 Απριλίου 2018! Διακαινήσιμος εβδομάδα! Ζωοδόχου Πηγής, κι ο παπα Δημήτρης, μάθαμε, θα λειτουργήσει στην Παναγία, στο παλιοχώρι!! Έτσι, ξεκινήσαμε νωρίς για την ΠΑΛΙΟΚΑΪΤΣΑ! Καθώς ανηφορίζουμε, βγαίνοντας απ' το χωριό ένα βελούδο πράσινο σκεπάζει το χώμα των βουνών! Ένα ανοιχτό παράθυρο, που οδηγεί σε κόσμους μυστικούς όσους θέλουν και τολμούν! Ένα δροσερό εγερτήριο ψυχής και σώματος! Απ' τις καταπράσινες βελανιδιές φάνουν στ' αυτιά μας λογίων λογίων μελωδικές φωνές απ' τους τραγουδιστάδες της φύσης! Τα κουδούνια των αιγοπροβάτων μαρτυρούν την

ανθρώπινη παρουσία στα βουνά και στις πλαγιές τους! Αφήνουμε αριστερά το μονοπάτι για την «αλόφωρα» κι ανηφορίζουμε για τον προορισμό μας! Λίγο πιο πάνω ένας βουβός χαιρετισμός με το σημείο του σταυρού στον Αη Γιώργη της Παλιοκαΐτσας, κι αμέσως μετά ξεμυτίζει το ξωκλήσι της ΠΑΝΑΓΙΑΣ! Ο νους, μας καλεί ν' ανακαλύψουμε για άλλη μια φορά, την ομορφιά της περιοχής. Τη θέα προς τα εκκλησάκια του αγίου

Στεφάνου και του προφήτη Ηλία! Στον ορίζοντα η Πάπα και το Σμόκοβο! Τα δέντρα, οι πλαγιές, τ' αγριολούλουδα, οι ρεματιές, τα πουλιά, το νερό κι όλα όσα συνθέτουν το μουσικό αυτού του λατρευτού τοπίου, γύρω απ' την εκκλησιά, μας πλημμυρίζουν με μια μυστική χαρά! «Ο ναός σου Θεοτόκε ανεδείχθη παράδεισος, ως ποταμούς αειζώνους αναβλύζων ισάματα ώ προσερχόμενοι πιστώς.....», σημειώνεται στην αρχή του απολυτίκιου της ημέρας! Από μακριά διακρίνεται μόνο ο παπα Δημήτρης, που στέκει μπροστά στο αυτοκίνητό του, το οποίο βρίσκεται στο προαύλιο χώρο της εκκλησίας. Έλειπε το πλήθος του λαού για να παραπέμψει ακριβώς ο συνειρμός στο όραμα του Ιουστινιανού! (Ο ίδιος έψαχνε, κατά τον ιστορικό Προκόπιο, ένα θαυμάσιο τοπίο με νερά και δέντρα για να χτίσει Μοναστήρι με υλικά, που περιόρισε απ' την Αγία Σοφία.

Ότ'όσο είδε σαν σε όραμα ένα μικρό παρεκκλήσι, πλήθος λαού κι έναν ιερέα μπροστά σε μια πηγή! «Είναι η πηγή των θαυμάτων», του είπαν και υλοποίησε το σχέδιό του).

Πλησιάσαμε! «Προβλέπεις τόσο κόσμο, παπα-Δημήτρη και τοποθετείς μεγάφωνα;», αναφωνεί η Ευφροσύνη. «Τα τοποθετώ ν' ακούσουν τα κλαδιά και τα πουλιά, κυρία μου, απαντάει ο ετοιμόλογος! «Καλημέρα σας, χρόνια πολλά, βοήθειά σας», «Χρόνια πολλά, βοήθεια όλων». Ήρθε στη σκέψη, πως η Ζωοδόχος Πηγή είναι μία εορτή προς τιμήν της Παναγίας. Δεν έχει σχέση με τη ζωή της υπεραγίας Θεοτόκου, όπως οι άλλες γνωστές θεομητορικές εορτές, όπως τα Εισόδια, ο Ευαγγελισμός ή η Κοίμησις της Θεοτόκου. Έχει σχέση με τις θαυμαστές επεμβάσεις της Παναγίας προς βοήθεια και σωτηρία όλων των ανθρώπων, που την επικαλούνται. Φτάσαμε! Εισήλθαμε όλοι στο ναό για τη Θεία Λειτουργία! «... Χαίρε πηγή, χαρμονής αλλήκτου, χείρε ροή, καλλονής αρρήτου!...» Κάπως έτσι πλημμύρισαν με χαρά οι ψυχές μας, που ο καθένας το επεξεργάστηκε με το δικό του τρόπο.. Εκτός απ' τον ιερέα, δύο ψαλτάδες, ο Τόλιος Μπουλούζος με τον Κωνσταντίνο Βλαχάκη, δύο επίτροποι, ο Νίκος Μόσχος με τον Χρήστο Κουτριμπάνο συνέβαλλαν στην πραγματοποίηση της Θείας Λειτουργίας. Ιδιαίτερη ήταν και η συμβολή και του Γιώργου Τριαντόπουλου στ' αναφερόμενα. Ανάμεσα στον υπόλοιπο περιεστώτα λαό, ο Γιάννος Θανασιάς. Ο «βασιλιάς του δάσου» όπως τον αποκάλεσε ο συγχωριανός μας Κώστας Τσεκούρας, που ήταν παρών. Γιατί, είναι ο Γιάννος, που σχεδόν όλη τη μέρα βρίσκεται εκεί τριγύρω. Στις λαγκαδιές, στα βουνά και στις πλαγιές. Καθημερινά παίρνει το γαϊδουράκι του και οδηγεί τα ζωντανά του προς αναζήτηση βοσκής. Είναι όμως και πολύ χρήσιμος στη φροντίδα των ξωκλήσιων του χωριού μας, όπως μας ενημέρωσε ο παπα Δημήτρης. Ελέγχει τους ναούς, ποτίζει τα δέντρα και συνδράμει όπου χρειαστεί. «Τη αυτή ημέρα», όσο χρειάστηκε, κράτησε το θυμιατό μέχρι την απόλυση. Εξήλθαμε όλοι του ναού. Ψάλλαμε το «πλούσιοι επώχθευσαν...», προσκυνήσαμε την Ζωοδόχο Πηγή και πήραμε τον άρτο μαζί με το καθιερωμένο λουκουμάκι. Τα μάτια μας ανταμώθηκαν με την άρρητο καλλονή της περιοχής. Κατηφορίσαμε για το χωριό, με μια γεύση μιας άλλης ομορφιάς. Θα την κρατήσουμε μέχρι να ανηφορίσουμε ξανά!

Καλό καλοκαίρι

Ευδοκία Κ. Οικονόμου

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ «ΚΑΪΤΣΑ 2018» ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ 11-12/ 8/ 2018

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Λόγω δυσκολίας (βλέπε σελ. 2) αναπροσαρμόζουμε τις ημερομηνίες των εκδηλώσεων του φετινού καλοκαιριού, και ζητάμε συγγνώμη από τους συγχωριανούς, τους φίλους του χωριού και τους αναγνώστες της «Καϊτσας».

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ:

ΣΑΒΒΑΤΟ 11-8-2018

7:30 Θεία Λειτουργία στην Αγία Παρασκευή.

Θα ακολουθήσει επιμνημόσυνη δέηση για τους ευεργέτες Γιάννη και Στέλλα Δραγούνη και στη συνέχεια η παραδοσιακή φασολάδα, που καθιερωμένα παρασκευάζουν οι Γιώργος Τριαντόπουλος και Αποστόλης Μπουλούζος. Οι πίτες και τα ψωμιά από τις Καϊτσιώτισσες θα είναι ευπρόσδεκτα, για να συμπληρωθεί το τραπέζι στο παυσίλυπο της Αγίας Παρασκευής. Προσκαλούμε επίσης και τους τραγουδιστάδες των παραδοσιακών τραγουδιών του χωριού ή των φίλων της ΚΑΪΤΣΑΣ για να ολοκληρώσουμε αυτό το θαυμάσιο τμήμα της εκδήλωσης.

22:00 πάρτι νεοθαίας στο Σπίτι των Νέων της Καϊτσας. Ένα πάρτι, που έγινε θεσμός και οι νέοι του χωριού μας, ελκύουν μεγάλη προσέλευση νέων της περιοχής!

ΚΥΡΙΑΚΗ 12-8-2018

21:00 Παραδοσιακή βραδιά, (στο χώρο του γηπέδου μπάσκετ στο χωριό) που θα περιέχει τους παραδοσιακούς χορούς απ' τα χορευτικά νέων και μεγάλων του χωριού μας, τη χορήγηση του Δραγούνειου Βραβείου επιτυχόντων σε ελληνικό ΑΕΙ κατά τις πανελλήνιες εξετάσεις του 2017 και το γλέντι με τη δημοτική ορχήστρα του Γιάννη Τσαπρούνη, της Βίκης Πανταζή με κλαρίνο απ' τον Κωνσταντίνο Παντίδο!

Γιάννης Τσαπρούνης (τραγούδι)

Βίκυ Πανταζή (τραγούδι)

Κωνσταντίνος Παντίδος (κλαρίνο)

Κ Ο Ι Ν Ω Ν Ι Κ Α

ΣΠΟΥΔΕΣ-ΠΤΥΧΙΑ:

- **Ευσταθία Ιωάν. Μόσχου:** Έλαβε το πτυχίο Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.
Καλή σταδιοδρομία!

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ:

- Η **Σοφία Κοκκάλα** (κόρη της Φρόσως Δασκαλοπούλου) και ο **Θάνος Αντωνόπουλος** στις 24-5-2018 απέκτησαν το πρώτο τους παιδί (**αγοράκι**).
Να τους ζήσει πάντα με υγεία και ευτυχία.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ:

- Η **Πολυξένη Δημ. Σπουρνιά** και ο **Αριστείδης Δαλιάνης** στις 12-5-2018 βάφτισαν το δεύτερο παιδί τους. Πήρε το όνομα **Δημήτριος**.
Να τους ζήσει και να είναι καλοφώτιστο.

ΠΕΝΘΗ:

Έφυγαν από κοντά μας:

- Στις 30-4-2018 η **Παναγιώτα Ιωάν. Δελλή**, 76 ετών. Η κηδειά της έγινε στην Καϊτσα.
- **Φωτεινή Μπάμπου**, αδελφή Πέτρου Καρανούτσου, απεβίωσε στις 12-6-2018, ετών 101. Η κηδειά της έγινε στην Καϊτσα
Τα θερμά μας συλλυπητήρια.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ:

1. Στις **3-5-2018** έγινε το ετήσιο μνημόσυνο του **Αριστείδη** και της **Αικατερίνης Χατζηαργύρη**.
2. Στις **3-6-2018** έγινε το σαρανταήμερο μνημόσυνο της **Παναγιώτας Ιωάν. Δελλή**.
Αιωνία η μνήμη των αξιομακάριστων αδελφών μας.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ:

- Και φέτος είχαμε τη χαρά και τη χάρη να έχουμε το Άγιο Φως κατευθειάν από τον Πανάγιο Τάφο για τη Θεία Λειτουργία της Αναστάσεως (8-4-2018).
- **13-4-2018:** της Ζωοδόχου Πηγής έγινε Λειτουργία στον Ιερό Ναό της Παναγίας στο Παλιοχώρι.
- **23-4-2018:** του Αγίου Γεωργίου έγινε Λειτουργία στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου στο Παλιοχώρι.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Ιωάννης Βασ. Κόκκινος	20 €
Γεώργιος Αριστ. Χατζηαργύρης	20 €
Γεώργιος Γκαραβέλλας	20 €
Σπύρος & Θανάσης Ματσαδές	20 €
Φανή Σπουρνιά-Τελώνη	10 €
Δημήτριος Νικ. Μόσχος	20 €
Πόπη Χατζηαργύρη - Σιώζου	20 €
Γεώργιος Κόκκινος	20 €
Αγορή Ανδρούλα	20 €
Σωτήριος Δελλής	20 €
Αθανάσιος Ρατσιάτος	50 €
Κων/νος Τσιντζιλώνης	20 €
Δημήτριος Απ. Καραϊσκος	20 €
Κων/νος Μελισσοουργός	20 €
Βασίλειος Μιχαήλ	20 €

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Τα ονόματα παρουσιάζονται στην παραπάνω στήλη όπως ακριβώς είναι εγγεγραμμένα στο βιβλίο ταμείου του Συλλόγου μας και προκειμένου να είναι ευκολότερο το έργο της Εξελεγκτικής Επιτροπής.

Σχετικά με τις εκδηλώσεις

Το Δ.Σ. του Συλλόγου απευθύνθηκε φέτος, αρχικά στο κατάστημα του **Παναγιώτη και της Βάσως Ζαθού**, προκειμένου να αναλάβει την εξυπηρέτηση του κοινού στην παραδοσιακή βραδιά κατά την διάρκεια των εκδηλώσεων, αλλά αρνήθηκε άμεσα, λόγω οικογενειακών υποχρεώσεων.

Μετά την παραπάνω άρνηση απευθυνθήκαμε στο κατάστημα του χωριού, που έκανε πέρυσι την ίδια εξυπηρέτηση, **του Τόλια Παπαδοκοτσώλη**. Η αρνητική απάντησή του, όμως, άργησε να έρθει και έτσι αρχίσαμε αργά να ψάχνουμε τρόπο προκειμένου να οργανώσουμε τα παραπάνω. Δεν κατέστη όμως δυνατόν να βρούμε για τις 17 και 18 Αυγούστου ελεύθερη ορχήστρα, γκαρσόνια, ψήστες κ.λπ. Έτσι προκειμένου να μην ματαιωθούν οι εκδηλώσεις και προκειμένου αυτές να έχουν την καλή επιτυχία, (όπως πέρυσι που η συνεργασία με το μαγαζί απέδωσε θετικά) αναγκαστήκαμε να μεταφέρουμε τις ημερομηνίες **στις 11 και 12 Αυγούστου**.

Αυτό είχε και μια καλή εξέλιξη διότι συνδυάζουμε ύστερα από πολλά χρόνια τις **εκδηλώσεις του Συλλόγου** με το **περίφημο και πολλά υποσχόμενο πάρτι των Νέων της Καϊτσας**, ύστερα από συνεννόηση με τον πρόεδρο της **ΚΙΝΗΣΗΣ ΝΕΩΝ** του χωριού μας **κ. Βασίλη Θανασιά**.

Γι' αυτό ζητούμε συγνώμη και την κατανόηση των συγχωριανών και φίλων της Καϊτσας γι' αυτή την τροποποίηση των ημερομηνιών των εκδηλώσεων.

«ΚΑΪΤΣΑ»

Εφημερίδα του Συλλόγου των Απανταχού Καϊτσιωτών Μακρυρράχης Φθιώτιδας

Εκδίδεται ανά τρίμηνο

- **ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:** ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΪΤΣΙΩΤΩΝ
- **ΕΚΔΟΤΗΣ:** ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΪΤΣΙΩΤΩΝ

- **Συντακτική Επιτροπή:** Ευδ. Οικονόμου, Μαίρη Αργύρη, Στυλ. Καρανούτσου, Αθ. Κουτρούμπας, Σερ. Σπουρνιάς, Ευθ. Ταγκαλάκη, Ευφ. Δασκαλοπούλου.

- Έδρα: Πατησίων 4, Αθήνα 10677, Τηλ./Fax 210-3819693, 6944797439
e-mail: sylogos.kaitsa@gmail.com
ws: sylogoskaitsioton.blogspot.com

Τυπογραφείο «ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ», Ρίγα Παλαμήδη 5, Αθήνα,
Τηλ./Fax 210-3243158, e-mail: andrikou2004@yahoo.gr

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Τα άρθρα της εφημερίδας απηχούν τις προσωπικές απόψεις των συγγραφέων και όχι κατ' ανάγκη το Δ.Σ. του Συλλόγου. Επιστολές και άρθρα με υβριστικό περιεχόμενο ή ανυπόγραφα δεν θα δημοσιεύονται.

Πώς μπορείτε να στέλνετε:

1. Επιστολές

- Ταχυδρομικώς: Πατησίων 4, Αθήνα 10677. Τηλ. - Fax: 210- 3819693.
- Στο e-mail: sylogos.kaitsa@gmail.com

2. Συνδρομές και οικονομικές ενισχύσεις

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ με IBAN No.
GR96011015500000155-29619031

Ευελπιστούμε ότι θα ανταποκριθούν όλοι οι συγχωριανοί στην έκκλησή μας.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΚΑΡΑΪΣΚΟΣ, MD
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ

Ειδικευθείς εις Α' Χειρουργική Κλινική ΓΝΑ "ΛΑΪΚΟ"
Μετεκπαιδευθείς εις Montefiore Medical Center, New York, USA

ΛΑΠΑΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ
ΚΗΛΕΣ - ΧΟΛΟΚΥΣΤΟΠΑΘΕΙΕΣ
ΘΥΡΕΟΙΔΟΠΑΘΕΙΕΣ - ΠΑΘΗΣΕΙΣ ΜΑΣΤΟΥ
ΔΙΑΒΗΤΙΚΟ ΠΟΔΙ - ΣΠΙΛΟΙ - ΛΙΠΩΜΑΤΑ

Ηφαίστιον 4-6, Πλατεία Βάρης 210 9656291-6972728331
(Έναντι Ι. Ν. Εισοδίων Θεοτόκου) ikaraiskos@gmx.com
www.ikaraiskos.gr | f & in Yiannis Karaiskos

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ

Του κ. Δημ. Γ. Κουτρούμπα

Ο προς αγιοκατάταξη ιερομόναχος π. Βησσαρίων Κορκολιάκος, ο ηγούμενος της Μονής Κορώνας π. Ιάκωβος Κουτρούμπας και η μεταφορά των λειψάνων του Αγίου Σεραφείμ από την μονή Κορώνας στη μονή Αγάθωνος.

Δημ. Γ. Κουτρούμπα

Παρατίθεται η επιστολή του προς αγιοκατάταξη π. Βησσαρίωνα Κορκολιάκου, εξομολόγου και πολλών Καϊτσιωτών, προς τον άλλοτε ηγούμενο της μονής Αγάθωνος π. Γερμανό Δημάκο, όπου αναφέρεται και ο δικός μας π. Ιάκωβος Κουτρούμπας, άλλοτε ηγούμενος της μονής Κορώνας.

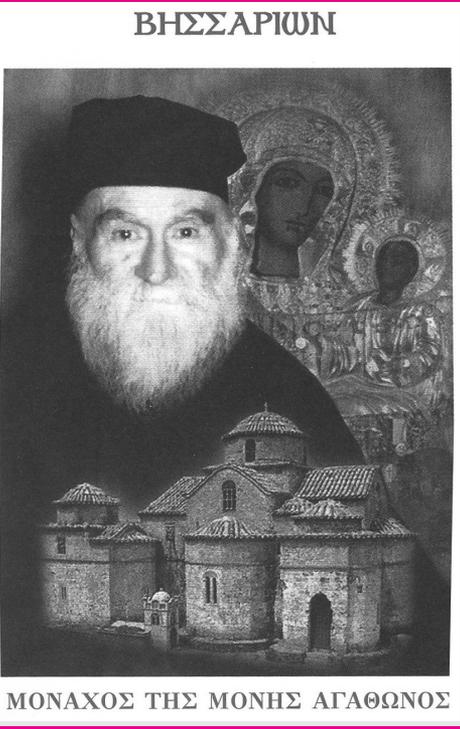
Η κάρα του Αγ. Σεραφείμ βρίσκεται στην μονή Κορώνας.

Για τη μεταφορά της επιστολής από το πρόσφατο βιβλίο του Αρχιμ. Δαμασκηνού Ζαχαράκη «Βησσαρίων ο Αγαθωνίτης» (σελ. 105-107).

Δημ. Γ. Κουτρούμπα

«Σεβαστέ μου Γέροντα π. Γερμανέ

Τα έτη της ζωής μου σχεδόν παρήλθον. Άδηλος η ώρα και η στιγμή της τελευταίας μου. Πάντα ταύτα με υποχρεώνουν δια της παρούσης μου επιστολής να εμπιστευθώ εις την Υμετέρα Πανοσιολογίότητα εν σοβαρόν θέμα το οποίον περισσότερο τελευταίως με αποσχολεί. Όταν προ είκοσι πέντε περίπου ετών υπηρετούσα εις την Ιεράν Μητρόπολιν Θεσσαλιώτιδος – Καρδίτσης, ως πνευματικός και εφημέριος εις την κοινότητα Καππαδοκικού, ήμουν εγγεγραμμένος εις την Ιεράν Μονήν Κορώνης και ως εκ τούτου εγνώρισα τον τότε Ηγούμενον αυτής π. Ιάκωβον Κουτρούμπα, ο οποίος προ ετών εκοιμήθη εν Κυρίω. Τον ηγούμενον τούτον πολλάκις εξυπηρέτησα, κατέστησα υπόχρεον απέναντί μου και τα μέγιστα φιλικώς διακείμενον, δια τούτο όταν κατά την κατοχήν και τον συμμοριτοπόλεμον ηναγκάσθη να εγκαταλείψη την Μονήν και εγκατεστάθη εις Καρδίτσαν κομίζων μεθ' εαυτού και τα κειμήλια της Μονής, μοι edώρισεν εν εξ αυτών, ήτοι το ιερόν φελώνιον του Αγίου Ιερομάρτυρος Σεραφείμ, μαρτυρήσαντος εν έτει 1611 εν Φαναρίω.

Το ιερόν τούτο κειμήλιον σήμερα, μετά της παρούσης μου επιστολής, Σας το παραδίδω με την παράκλησιν όπως διαφυλάξητε τούτο εις το ιερόν σκευοφυλάκιον της Ιεράς Μονής Αγάθωνος, μετά των λοιπών της Μονής κειμηλίων, δια να το προσκυνούν οι διερχόμενοι πιστοί και να δέχωνται την χάριν του Αγίου εις την ζωήν των. Περαιίνων την παρούσαν παρακαλώ υμάς, σεβαστέ μου Γέροντα, να εύχεσθε όπως κατά τον υπόλοιπον χρόνον της ζωής μου έχω την χάριν και την βοήθειαν του Αγίου, εκδημών δε εκ του κόσμου τούτου τύχω πρεσβειών του Αγίου Σεραφείμ της βασιλείας των ουρανών και γίνω συμπολίτης των Αγίων».

Μετά βαθυτάτου σεβασμού
 Αρχιμ. Βησσαρίων Κορκολιάκος
 Αδελφός της Ιεράς Μονής Αγάθωνος Υπάτης
 Εν τη Ιερά Μονή Αγάθωνος 1-7-75

ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΚΑΡΑΒΕΛΑΣ

Ενας συγχωριανός μας σοβαρός, με ευαισθησίες και με θετική στάση απέναντι στη ζωή. Ο **Γιώργος Γκαραβέλας** δεν έχει να πει κακό λόγο για κανέναν, ασχολείται με τη δουλειά του και πάντα έχει να προσφέρει ένα χαμόγελό σ' αυτόν που συζητά μαζί του.

Μ' ένα σύγχρονο αγροτικό αυτοκίνητο περιδιαβαίνει τους δρόμους του δάσους προκειμένου να φροντίσει τα ζωντανά του. Εκεί, επιπλέον φορτίζει, θα λέγαμε, τις μπαταρίες της ψυχής και του νου κι έτσι διατηρεί μια διαρκή έμπνευση για τη δική του ποίηση. Τον συναντάμε στους δρόμους ή στα καφενεία του χωριού και πάντα έχει να μας πει μια ιστορία, που πολλές φορές τη βιώνει και που ο ίδιος την έχει κάνει ποίημα. Δεν έχει μαζί του τις σημειώσεις των στίχων του ποιήματος, αλλά πάντα είναι έτοιμος να το απαγγείλει.

Άλλες φορές μας δίνει τη δυνατότητα να το δημοσιεύσουμε στην εφημερίδα, άλλες πάλι μας παραπέμπει στην επόμενη φορά.

Το ποίημα, που ακολουθεί το καταγράψαμε καθ' υπόδειξή του, στο καφενείο του Παπαδοκοτσώλη στο χωριό, την Δευτέρα του Πάσχα, 9-4-2018. Νάσαι καλά Γιώργο, νάσαι πάντα έτσι ήρεμος και νάχεις καλή έμπνευση!

Ε.ΟΙ.

ΤΑ ΜΠΑΚΟΥΡΙΑ

Μια με τρομάζει η μοναξιά και μια με συναρπάσει, τη μια θέλω να παντρευτώ την άλλη δε με νοιάζει.

να τριγυρνά μέσ' στη ζωή αλήτης και αμαρτωλός.

Σαν ήμουν νιος, ήμουν παιδί μ' άρεσε νάμαι μοναχός

Μου έγινε η μοναξιά μία κακή συνήθεια έρχονται τα γεράματα τί θα γίνω στ' αλήθεια;

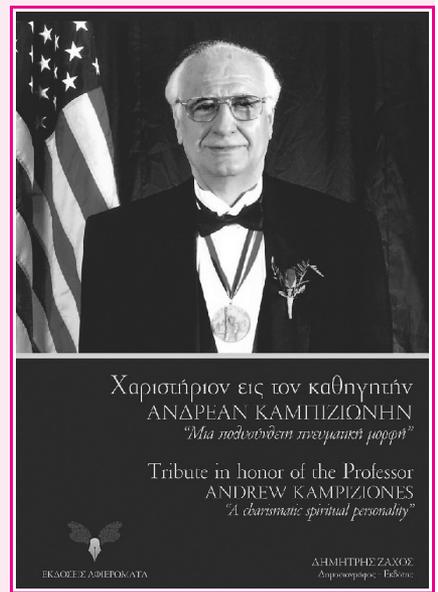
Γ. Γκαραβέλας

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΜΠΙΖΙΩΝΗΣ

Του Δημ. Ζάχου

Ο Συμπατριώτης μας και Δημοσιογράφος **Δημήτρης Ζάχος** από την διπλανή ΠΑΝΑΓΙΑ στο νέο του βιβλίο που εξέδωσε, περιγράφει την πορεία ενός εξέχοντος ανδρός. Του καθηγητή φιλοσοφίας σε πανεπιστήμιο της Αμερικής, **ΑΝΔΡΕΑ ΚΑΜΠΙΖΙΩΝΗ**, ο οποίος αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους πρεσβευτές του Στερεολαδίτικου επιστημονικού λόγου παγκοσμίως. Στον ίδιο διακρίνει κανείς το σεβασμό του ανδρός και την αγάπη του για την μητέρα πατρίδα και ιδιαίτερα την Στερεά Ελλάδα. Είναι στοιχεία, που όσοι διακονούν από μακρία την ηθική κληρονομιά για την πατριδική γη, νοιώθουν την ανάγκη να τα μεταλαμπαδεύσουν στις επόμενες γενιές, ώστε να αποτελέσουν πρότυπα ζωής, τόσο αυτών, όσο και εκείνων, που διαχειρίζονται τη ζωή των ανθρώπων του σήμερα και του αύριο. Τέτοια στοιχεία διέκρινε ο **Δημήτρης Ζάχος**, που λατρεύει τον τόπο καταγωγής και συμβάλει στην πολιτιστική πορεία του τόπου, στον **ΑΝΔΡΕΑ ΚΑΜΠΙΖΙΩΝΗ** κι έτσι ασχολήθηκε με την πορεία του και μας την παρουσιάζει με ευαισθησία και ιδιαίτερη επιτυχία.

Ε.ΟΙ.

ΙΣΤΟΡΙΕΣ.....

...Σ' αυτή τη στήλη, λέμε να γράφουμε διάφορες ιστορίες διασκεδαστικές, σύγχρονες, παλιές, επιστημονικές, αθλητικές, πολιτικές, ιατρικές, μαθητικές, προσωπικές, κοινωνικές, καθημερινές και γενικότερα διδακτικές...

Σ τ ε ί λ ε μ α ς κ ι ε σ ύ τ η δ ι κ ή σ ο υ... Κ ι α ν ε ί ν α ι ι σ τ ο ρ ί α Κ Α Ϊ Τ Σ Ι Ω Τ Ι Κ Η ή τ η ς π ε ρ ι ο χ ή ς θ α τ η ν σ υ μ π ε ρ ι λ ά β ο υ μ ε σ τ η Σ υ λ λ ο γ ή γ ι α τ η ν Ι Σ Τ Ο Ρ Ι Α Τ Η ς Κ Α Ϊ Τ Σ Α ς...
Τ ο Δ.Σ.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΖΗΜΙΑΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ ...ΑΛΛΑ ΚΑΪΤΣΙΩΤΙΚΑ

Το αυτοκίνητο ενός χωρικού είχε κάποιο πρόβλημα. Άκουγε ο ίδιος ένα θόρυβο και προσπαθούσε μήπως κάνει μόνος του την επιδιόρθωση. Ήθελε βλέπεις να κάνει και κάποιο ταξίδι. «**Τράβα του, στου συνεργείου, του μαγκούφ**», του λέει ένας γείτονας, που τον έβλεπε ώρες να ασχολείται. «**Μωρέ του πιδιγιέθουμι κι μαναχός μ', αλλά σκιάζουμι μην πάθου κανιά νίλα στου δρόμου, επειδή έχου ταξιδ'**». Αποφάσισε τέλος πάντων να το πάει στο συνεργείο. Δεν ήξερε όμως ούτε ποια ήταν η βλάβη, ούτε πώς να την περιγράψει στον τεχνικό. «**Τί πρόβλημα υπάρχει;**», τον ρωτάει ο μάστορας. Και απαντά: «**Τι να σ' πού ρε φίλε. Καπ' καπ', απ' κατ', κάτ' κάν' γκάπ γκάπ**»

Ε.ΟΙ.

ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΚΟΛΙΜΠΡΙ

Μια παλιά ιστορία μιλάει για ένα μεγάλο δάσος, όπου έμεναν πολλά ζώα μαζί. Μια μέρα το δάσος πήρε φωτιά. Όταν η φωτιά ήταν μικρή, τα ζώα δεν έκαναν τίποτα για να τη σβήσουν. Ήταν πιο εύκολο γι' αυτά να πάνε σε κάποιο άλλο σημείο του δάσους, που δεν καιγόταν. Σιγά σιγά όμως, με τον αέρα η φωτιά φούντωσε. Τώρα το δάσος καιγόταν απ' άκρη σ' άκρη. Τα ζώα, όταν είδαν το μέγεθος της φωτιάς, φοβήθηκαν τόσο πολύ που τράπηκαν σε φυγή. Εκεί που έφευγαν για να σωθούν, ο ελέφαντας βλέπει ένα **κολιμπρί**, το πιο μικρό πουλί του δάσους να γεμίζει νερό το μικροσκοπικό του ράμφος και να το μεταφέρει προς τη φωτιά. «**Πού πας;**» ρωτάει ο ελέφαντας το κολιμπρί. «**Όλοι φεύγουμε**». «**Πάω να σβήσω τη φωτιά**» απαντάει αποφασιστικά το κολιμπρί. «**Με μια σταγόνα νερό;**» ρωτάει απορημένος ο ελέφαντας. «**Κάνω αυτό που μου αναλογεί κι αν κάνατε κι εσείς το ίδιο το δάσος θα μπορούσε να είχε σωθεί**» απαντάει το κολιμπρί και συνεχίζει το δρόμο του προς τη φωτιά...

Η ιστορία με το μικρό κολιμπρί που άκουσα από τον δάσκαλο Κωνσταντίνο Χατζούδη φέρνει στο νου μου την ιστορία του χωριού μας, τη δική μας ευθύνη, αυτό που μας αναλογεί.

Το χωριό, όλο και εγκαταλείπεται. Το φορτισμένο συναίσθημα αγάπης δεν μας αφήνει να το δούμε. Ένας ουδέτερος επισκέπτης διαπιστώνει ότι το ενδιαφέρον των ανθρώπων του έχει χαθεί κι αρχίζουν να ερειπώνονται σπίτια και αγαπημένοι χώροι όπου περάσαμε τα παιδικά μας χρόνια, όπου η ψυχή του ενήλικα ανακαλεί, όπου το παρόν κάνει σύνδεση με το παρελθόν για να ισορροπεί, για να προχωρά στο μέλλον. **Ας «διατηρήσουμε» το σχολείο μας** όπως έχει γράψει και η **ΣΤΕΛΛΑ ΚΑΡΑΝΟΥΤΣΟΥ** σε προηγούμενη εφημερίδα. **Ας γίνουμε εθελοντές ο καθένας από κει που μπορεί ώστε να οργανώσουμε ένα χώρο του σχολείου, σαν μια συνεύρεση όλων, ένα πέρασμα, μια συγκίνηση.**

Πρώτα λοιπόν συνάντηση με τους φορείς που παραμένουν ακόμη ενεργοί.

Όλο το διοικητικό συμβούλιο, όλοι εσείς, σαν το μικρό κολιμπρί, συνοδοιπόροι, συμπαραστάτες στην ιστορία μας, στη μνήμη.

Με εκτίμηση,
Μαίρη Αργύρη

ΤΟ ΚΑΛΟ ΦΕΡΝΕΙ ΜΟΝΟ ΚΑΛΟ ΜΑΚΡΟΠΡΟΘΕΣΜΑ... ΚΑΠΟΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΘΑ ΑΝΤΑΜΕΙΦΘΕΙΣ ΓΙ' ΑΥΤΟ...

Σ' ένα χωριό στη Σκοτία, αρχές του 1890. **Μια βροχερή και χειμωνιάτικη μέρα, όπως σχεδόν όλες. Ο γεροδεμένος άντρας καταγινόταν στο χωράφι του, προσπαθώντας έτσι να κερδίσει τον επιούσιο για την οικογένειά του. Ξαφνικά άκουσε μια φωνή να καλεί σε βοήθεια από το γειτονικό βάλτο.**

Αλέξανδρος Φλέμινγκ

Αμέσως ο φτωχός αγρότης παράτησε τα εργαλεία του και έτρεξε προς τα εκεί, όπου βρήκε ένα νέο αγόρι χωμένο ως τη μέση στη λάσπη να κραυγάζει απελπισμένα προσπαθώντας να ελευθερωθεί.

Ο αγρότης καθυσύχασε το αγόρι και σε λίγο κατάφερε να το τραβήξει απ' τη λάσπη, σώζοντάς το από βέβαιο θάνατο. Την επόμενη μέρα μια πολυτελής άμαξα έφτασε στο σπίτι του. Ένας πλούσιος και όπως φαινόταν από αριστοκρατική γενιά άντρας κατέβηκε και συστήθηκε ως ο πατέρας του αγοριού που είχε σώσει ο αγρότης. «**Θέλω να σας ανταμείψω.**

«**Σώσατε τη ζωή του γιου μου**» είπε ο καλοντυμένος άντρας στον αγρότη. «**Δεν μπορώ να δεχτώ πληρωμή γι' αυτό που έκανα**», του απάντησε εκείνος. Την ίδια στιγμή ο μικρός γιος του αγρότη

**ΕΧΕΙΣ ΕΧΘΡΟΥΣ; ΚΑΛΩΣ.
ΑΥΤΟ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΠΩΣ ΕΧΕΙΣ
ΟΡΘΩΣΕΙ ΤΟ ΑΝΑΣΤΗΜΑ
ΣΟΥ ΓΙΑ ΚΑΤΙ ΚΑΠΟΤΕ
ΣΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ**

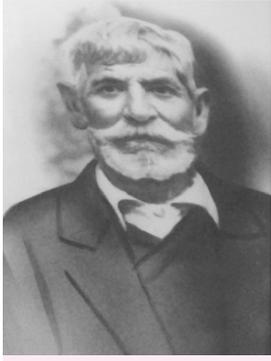
Σερ Ουίνστον Τσόρτσιλ

βγήκε στην πόρτα του φτωχικού τους. «**Είναι γιος σας;**» Ρώτησε ο επισκέπτης. «**Μάλιστα**» απάντησε με υπερηφάνεια ο αγρότης.

«**Τότε σας προτείνω κάτι: Να μου επιτρέψετε να προσφέρω στο γιο σας την ίδια εκπαίδευση με το δικό μου, που χωρίς τη δική σας παρέμβαση δε θα ζούσε**». Ο αγρότης δέχτηκε με μεγάλη χαρά κι έτσι ο γιος του φοίτησε στα καλύτερα σχολεία και στο τέλος πήρε το δίπλωμά του από την Ιατρική Σχολή του Νοσοκομείου St. Marie του Λονδίνου. Μέσα σε λίγα χρόνια ήταν ένας από τους πιο ξακουστούς γιατρούς του κόσμου. Πολύ αργότερα ο γιος τού αριστοκράτη άντρα που είχε σωθεί μικρός στο βάλτο, προσβλήθηκε από πνευμονία. Κόντεψε να πεθάνει, όμως σώθηκε χάρη στην πενικιλίνη που είχε εφεύρει ο διάσημος πλέον γιατρός, ο γιος του φτωχού αγρότη. Το όνομά του; **Αλέξανδρος Φλέμινγκ**. Το όνομα του γιου τού αριστοκράτη Άγγλου που σωζόταν για δεύτερη φορά από την ίδια οικογένεια; **Σερ Ουίνστον Τσόρτσιλ**..

Η επίσκεψη του Αμερικανού πρέσβη στη Λαμία και οι Ιαματικές πηγές του Νομού μας

Γράφει ο «μπαρμπα-Μήτρος» απ' τη Βόρεια Φθιώτιδα

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Το θέμα των ιαματικών πηγών έχει αρκετή ιστορία και εκφράζει την κακοδαιμονία του συστήματος διακυβέρνησης της χώρας μας και του συστήματος αυτοδιοίκησης, με τις αμφιταλαντεύσεις και τις διάφορες κομματικές αντιλήψεις των διοικούντων κάθε φορά: **είναι ή δεν είναι η ιαματική πηγή δημόσιο κοινωνικό αγαθό, μπορεί ή δεν μπορεί ο δημόσιος τομέας - ΕΟΤ και Αυτοδιοίκηση - να διοικεί βιώσιμες επιχειρήσεις, πουλάμε ή δεν πουλάμε σε ιδιώτες, πουλάμε σε ξένους ή μόνο σε εθνικούς «ευεργέτες» και ούτω καθεξής. Ο δικός μας δήμος συμμετέχει στον Σύνδεσμο Δήμων Ιαματικών Πηγών! Τα λουτρά Καΐτσας και της Αγόριανης είναι μέσα στις 120 πανελλαδικά ιαματικές πηγές, που έχει το Υπουργείο αναγνωρίσει από τις 750 πηγές σε όλη την Ελλάδα! Ενδιαφέροντα λοιπόν όλα αυτά τα ερωτήματα που πρέπει να μας απασχολήσουν και ιδιαίτερα να μας προβληματίσει η επίσκεψη του Αμερικανού πρέσβη στα μέρη μας. Με αφορμή αυτή την επίσκεψη ας απολαύσουμε την γραφή του μπαρμπα-Μήτρου που για μια ακόμη φορά τολμά και λέει τα πράγματα με το αληθινό τους όνομα. (Δημήτρης Ζάχος)**

Στέλνω αυτή τη γραφή στους άρχοντες του τόπου μας. Στους **Βουλευτάδες** του Νομού μας, τον **Περιφερειάρχη** μας, στον **Δήμαρχό** μας, στους **τοπικούς προέδρους** των χωριών μας. Την στέλνω επίσης στον πολυαγαπητησιάρη φίλομ κι κουμπάρομ **Γιώργο Σούλιο**, πούναι καθηγητής στο Πανεπιστήμιο τ' Αριστοτέλη στη Σαλονίκη. Αυτός ξέρ καλά από νερά και τέτοια κι ουλοένα βοηθάει γιατί πουνάει για τα τόπια μας. Την κοινοποιάω και στην **Ευδοκία Οικονόμου** που βγάνει την πατριωτική εφημερίδα «**ΚΑΪΤΣΑ**» κι την παρακαλώ να τη δημοσιεύσει. Ελπίζω έτσ' να λάβνε γνώση οι μορφωμένοι ανθρώπ' της γούρνας μας» που πελεκάν ονειράτα κι φκιάν αριστουργήματα!!! Όλοι εκείνοι που αν κι σκαρφάλωσαν στα ψ'λότερα του πνεύματος σκαλιά, παραμένουν άνθρωποι καλοσυνάτοι κι με μπέσα. Γι' αυτό εγώ τσ' τιμάω κι τσ' αγαπάω... Αν και δεν τα παένω καλά με τα γραψίδια –νομίζω ξέμαθα να γράφω- σας παρακαλώ διαβάστε με προσοχή την παρούσα και πέστε μου μια κουβέντα. Τη μουγκα δεν την αντέχω! Πολλές φορές συντοπίτες μου σκεφτόμαστε και δεν ξέρουμε πώς θα εκφράσουμε... και έτσι το πνίγουμε.. μέχρι να μας πνίξει η ανημποριά μας..Τόμαθα λοιπόν Φίλοι μου κι τόδα και στην'ηλιό-ραση κι τρόμαξα να το πιστέψω. **Ο Αμερικάνος πρέσβης ήρθε στα τόπια μας. Ήρθε στη πρωτεύουσά μας τη Λαμία, το άλλοτε ηρωικό Ζητούνι!!!** Από τούτο τον ερχομό και τα φιλέματα επηρεάστηκα κι

καταπιάστηκα να κτίσω τούτη τη γραφή. Σίγουρα δεν τον πήρε ο πόνος για να ρθεί σιμά να δει την κατάντια μας, τις δυσκολίες που σαρκωθήκαμε... Η επίσκεψή του είχε «επενδυτικό ενδιαφέρον» άκουσα να λένε στο γυαλί. «Πήρε χαμπάρ, σκέφκα, ότι έχουμε γίνει ασήμαντα εκθέματα προς πώληση ή ακόμα και προς εξαφάνιση κι έτρεξε να προλάβ να δώσει καπάρο... Τον υποδέχτηκαν με νταούλια και βιολιά και τον περιποιήθηκαν όπως ξέρουν να περιποιούνται τους μουσα-

φραιούς οι Ρουμελιώτες. Έφαγε κοντοσούβλια, σπληνάντερα, κοκορέτσια, γαστράτο κασικάκι, γεύτηκε και τα ντόπια τα κρασιά μας κι ούλα τα καλούδια της Ρουμελιώτικης γης. Κλαπάκιασε τον αγλέορα ο μουσαφίρ απ τις νοστιμιές μας και παρά λιγάκι να συφοριαστεί! Ευτυχώς όμως για τον άνθρωπο τον πήγαν στο **Πλατύστομο** ήπια νεράκι χουνευτικό και πάνε τα φουσκώματα, ο λόξιγκας κι οι συμφοροκαταστάσεις. Ευλογημένο το νερό του Πλατυστόμου!!! Κι τσ'πέτρες απ' τα νεφρά σκόνη τσ' κάνει κι τσ'κατράς !!! Χαμόγελα-χαμόγελα ο πρεσβευτής και με κλιά ξεφουσκωμένη πήρε αυτός κι οι παρατρεχάμενοι το δρόμο για την **Υπάτη**. Όχι το χωριό, στα λουτρά ήταν το ...ζμι... Όλο γκούτ κι βέρι γκούτ κι μπούντι φούλ έλεγε τ' αμερικάνικά του ο πρέσβης κι έτριβε τα χέρια του φχαριστημένος. Τα μάτια του γυαλίζανε καθώς ανίχνευε τις θερμές πηγές της Υπάτης. Ζήτησε να πάει και στα λουτρά στα **Θερμοπούλια** απ' τους σχεδιαστές των διαδρομών του. Στο δρόμο κάποιος δικός του κάτι του ψιθύρισε Στ' αυτί: «**Ψωρονέρια μπητς**». Ούλη η πομπή κι οι «χάρτινοαρχοντοπροσκυνητάδες» σταμάτησαν στις γούρνες στα ψωρονέρια. Προς έκπληξη ολονών ο μουσαφίρ τοιτσιδώθηκε και βούτηξε στη γούρνα. Χουγίαξε βραχνά, σαν ένιωσε τη γεωθερμική ενέργεια στο πεσί του κι ολόκληρο το «είναι του» μεγάλωσε κι έγινε σκληρό σαν Μακεδονικό-κοντάρι! «Βγάλτε τον ορέ απερίσκεπτοι,

Λουτρά Καΐτσας - Δρανίστας

φώναξε κάποιος αγανακτισμένος Ελληναράς, αν μείνει κι άλλο μέσα , όταν θα βγει αλλοίμονο στα καπούλια μας, όλνους θα μας μαρκαλίσει ορέ»!!! Δεν ξέρω πατριώτες μου ποιος ακριβώς αποκάλυψε το μυστικό για τα θαυματοργά και... «Ξεσηκωτικά» νερά μας στον Αμερικάνο, αλλά σε τούτη τη ράτσα πάντα βρίσκεται ένας Εφιάλτης... **Τα νερά αυτά οι Θεσπιώτες τα έδειξαν στον Λεωνίδα το Βασιλιά της Σπάρτης κι εκεί έλουσαν τα κορμιά τους πριν την τελική μάχη με τους Πέρσες..** Τα μυστικά είναι για να ανακαλύπτονται στην κατάλληλη στιγμή έλεγε ο συχωρεμένος πατέρας μου!!! Ίσως και νάχε δίκιο.... «Θα γίνουν μεγάλες επενδύσεις στα μέρη σας διαβεβαίωσε ο Αμερικανός. Έχετε «θησαυρούς» που πρέπει να γίνουν γνωστοί σ' ολόκληρο τον κόσμο. Θα δημιουργηθούν πολλές θέσεις εργασίας για μόνιμη απασχόληση κι η περιοχή σας θα αλλάξει μορφή». Και μπλά-μπλά ο μουσαφίρ είπε κι ευχαριστώ , πήρε κι τα πεσκιέσα κι εφυγε... Και μαθαίνω ότι φορείς διάφοροι, Δημοτικές Παρατάξεις, παρεμβατικές ενώσεις, σωματεία , συλλόγοι και άλλοι άρχισαν τις διαμαρτυρίες και τα τσακώματα. «Θα μας αρπάξουν τον Δημόσιο πλούτο και όλα τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της Λαμίας». «Πρέπει να υπερασπιστούμε τις ιαματικές μας πηγές και να αγωνιστούμε για τα δημόσια αγαθά. Υπεράσπιση που είναι συνυφασμένη με την ουσία της Δημοκρατίας». «Οι θέσεις εργασίες που θα μας τάξουν είναι παραμύθια. Θα έρθουν οι ξένοι καπιτάλες θα μας τα πάρουν όλα πετώντας μας ένα ξεροκόμματο». «Αντίσταση πατριώτες για το ξεπούλημα των θερμών πηγών, σεβασμός στον δημόσιο, κοινωνικό και τοπικό χαρακτήρα του αγαθού του ιαματικού νερού και των πηγών».

Όλα αυτά με μπέρδεψαν το μολογάω. Δεν ξέρω αν έχουν δίκιο αυτοί που φωνάζουν κι φέρνουν αυτά τα «ανακατώματα» μα τούτο λέγω: «Φίδια να φαντα στόματα που φκιάν ανακατώματα». Ξέρω ότι δεν οδηγάει πουθενά η φαγωμάρα, ύστερα το λέει κι ο Εθνικός μας ποιητής: «Η διχόνοια η δολερή»... Κανένας δεν μπορεί να κλέψει αυτά πούχομε στο μυαλό μας. Τούτα, που άλλοι τα λένε όνειρα, κι η ελπίδα, μας δίνουν φτερά για να βλέπουμε ίσια μπροστά. Να βαδίζουμε για κάτι όμορφο και δυνατό. Κι αν πιστεύουμε δυνατά, σ' αυτά πούχομε στο μυαλό μας μπορεί να γίνουν και πραγματικότητα.

Εδώ θέλω να προτείνω το παρακάτ: Αν δεν θέλετε επενδύσεις έργα κι δλιές στη Λαμία στείλτε τους επενδυτές σιαπάν κατά την Βόρεια Φθιώτιδα στον θκόμ τον τόπο στη γη που γέννησε τον γενάρχη μας τον Έλληνα. **Έχουμε κι εδώ Θαυματοργά νερά: Τα λουτρά Καΐτσας και Εκκάρας, τα νερά της Παναγιάς** που η παράδοση θέλει να έχει βαφτιστεί ο Αχιλλέας για να γένει αθάνατος κι άλλα μέρη που μπορούν να αξιοποιηθούν χωρίς να διαμαρτυρηθεί κανένας. Θέλω να σας πω ότι τούτα τα λουτρά λειτουργάνε απ' την εποχή της Τουρκοκρατίας αν και κανονικά η λειτουργία τους άρχισε το 1890. Και να ξέρετε ότι μια πηγή που είναι σταθερή για πολλά χρόνια σημαίνει ότι θα είναι αιώνια πηγή!

Εμείς εδώ δε νουθεύσαμε ποτές τη πνευματικά παράδοση του νεοελληνικού πολιτισμού. Βαστάμε γερά ορέ, αφού ακόμα μιλάμε την πατρογονικά μας λαλιά!!! Αχ αυτός ο τόπος μου!!! Φραίνει μάτι

(Συνέχεια στη σελ. 7)

ΛΟΓΟΣ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟΣ

Θάνατος και Ανάστασις του Κωνσταντίνου Παλαιολόγου

«Μεσημέρι από νύχτα - όλ' η ζωή μιὰ λάμψη!» φώναξε κι ὄρμησε μὲς στὸ σωρό, σύροντας πίσω τοῦ χρυσῆ γραμμὴ ἀτελεύτητη.
Καὶ ἀμέσως ἔνωσε ξεκινημένη ἀπὸ μακριὰ ἢ στερνὴ χλωμάδα νὰ τὸν κυριεύει...

Τοῦ 'φερναν, ἐνῶ κάτω ἀπ' τὰ πόδια τοῦ ἄκουγε στὴ μεγάλη καταβόθρα, νὰ καταποντίζονται πλώρες μαύρων караβιών, τ' ἀρχαία καὶ καπνισμένα ξύλα, ὅθε μὲ στυλωμένο μάτι ὀρθὸς ἀκόμη Θεομήτορες ἐπιτιμούσανε
Ἀναποδογυρισμένα στὶς χωματερὲς ἀλόγατα, σωρὸς τὰ χτίσματα μικρὰ μεγάλα, θρῶβαλισμὸς καὶ σκόνης ἄναμμα μὲς στὸν ἀέρα!
Πάντοτε μὲ μιὰ λέξη μὲς στὰ δόντια τοῦ ἄσπαστη κειτάμενος
Αὐτὸς ὁ τελευταῖος Ἕλληνας! (Ἀπόσπασμα)

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΕΛΥΤΗΣ

ΠΗΡΑΝ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΠΗΡΑΝ ΤΗΝ

(Ἀπόσπασμα λόγου ἀπὸ τὸ βιβλίο ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ἈΛΩΣΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΤΟΜΟΣ Β΄ τὸν Ἀρχιμανδρῆ π. ἈΝΑΝΙΑ ΚΟΥΣΤΕΝΗ)

Ἐξεφωνήθη τὴν 28η Μαΐου 2011

Ἡ αὐριανὴ ἡμέρα, ἐπέτειος τῆς Ἀλώσεως τῆς Βασιλευούσης τῶν Πόλεων, εἶναι ἡμέρα πένθους. Ἡμέρα θρήνου. Ἡμέρα κλαυθμοῦ καὶ θλίψεως ἀπαρακλήτου. Διότι οἱ Ἕλληνες Ὀρθόδοξοι ἔχασαν τὴν πρωτεύουσά τους ἢ γιὰ τὴν ἀκρίβεια τοὺς τὴν πῆραν. Ὁ μαρτυρικός Παλαιολόγος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ δὲν τὴν παρέδωσαν στὸν σουλτάνο Μεχμέτ τὸν Β΄ ἢ Μωάμεθ, ὅπως συνηθίζεται νὰ λέγεται. Δὲν τὴν παρέδωκαν τὴν Πόλιν. Ἐπεσαν μαχόμενοι. Ὅποτε δὲν τὴν πῆραν ἀπὸ τοὺς Ρωμιούς οἱ Τούρκοι τὴν Πόλη. Δὲν τὴν πῆραν, μὲ τὴν ἔννοια τῆς παραδόσεως. Ἀλλὰ ἡ Πόλις ἔαλω. Τὴν ἐκυρίευσαν. Καὶ εἶναι ἐν αἰχμαλωσίᾳ μέχρι σήμερα. Καὶ περιμένει τὴν ἀνακατάληψη. Περιμένει τὴν ἐλευθερίαν της. Ὁ Μέγας καὶ ἅγιος Κωνσταντίνος, ὁ ἰδρυτὴς καὶ πατέρας της καὶ Γενάρχης τῆς Ρωμοσύνης, λίγο πρὶν φύγει γιὰ τὰς αἰώνιους μονάς, γιὰ τὴν Ἄνω Πόλη, ἀνέβηκε σ' ἕνα λόφο ἀπ' τοὺς ἑπτὰ, τῆς Ἐπταλόφου Κωνσταντινουπόλεως, μαζί μὲ ἄλλους πολλούς. Καὶ ἐξέφερε μιὰ προφητεία. Εἶπε, δείχνοντας πρὸς Ἀνατολάς: «Ἀπὸ κεῖ, ὕστερα ἀπὸ 1000 καὶ πλέον χρόνια, θὰ ἔλθει ἕνας βάρβαρος κατακτητῆς. Ὁ ὅποιος θὰ πάρει, θὰ κυριεύσει καὶ θὰ αἰχμαλωτίσει αὐτὴ τὴν πόλη, διὰ τὰς ἁμαρτίας κλήρου καὶ λαοῦ καὶ μοναχικοῦ σχήματος. Καὶ αὐτὸς θὰ εἶναι ὁ Κανόνας τῶν Ὀρθόδοξων Ἑλλήνων ἐκ μέρους τοῦ Ἀναστάντος. Ἀλλὰ θὰ περάσουν αἰῶνες κι ἀπὸ τὸ Βορρὰ θὰ ἔλθει ἕνα ἔθνος πανίσχυρον, τὸ ὁποῖον θὰ τιμωρήσει αὐτὸν τὸν βάρβαρο λαό, θὰ ἀνακαταλάβει τὴν Πόλη καὶ θὰ τὴν παραδώσει στοὺς Ἕλληνες Ὀρθόδοξους.»

Αὐτὸ εἶναι προφητεία καὶ ὑπάρχει στὰ χαρτιά τοῦ ἁγίου καὶ Μεγάλου Κωνσταντίνου, τοῦ πρώτου Κωνσταντίνου. Ὁ Παλαιολόγος εἶναι ὁ ἐνδέκατος, ὁ τελευταῖος Κωνσταντίνος, ὁ ὁποῖος δὲν παρέδωκε τὴν Πόλη, ἀλλ' ἐπεσε μαχόμενος. Ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, ὁ ἐλευθερωτὴς τῶν Ἑλλήνων καὶ πατέρας τοῦ Γένους μας, διαρκούσης τῆς μεγάλης Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως καὶ εὐρισκόμενος κάποια φορὰ στὸ Ναύπλιον, τὴν πρώτη πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος μας, παρεκλήθη ἀπὸ τὸν Ἄγγλο ναύαρχο Ἄμιλτον νὰ τὰ βροῦνε μὲ τοὺς Τούρκους, ὅπως μᾶς λένε καὶ σήμερα οἱ Δυτικοὶ καὶ ὅποιοι ἄλλοι ἄσπονδοι φίλοι καὶ ὀρκισμένοι ἐχθροὶ μας. Κι ὁ Θεοδωράκης, ὁ πατέρας τῶν Ρωμιῶν, ὁ συνεχιστὴς τῆς ἀντιστάσεως καὶ τοῦ ἀγῶνος καὶ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ ἁγίου ἐθνομάρτυρος Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, τί τοῦ λέγει; «Δὲν μποροῦμε νὰ τὸ κάνουμε αὐτὸ, ναύαρχε. Διότι ὁ τελευταῖος βασιλιάς μας Κωνσταντίνος δὲν παρέδωκε τὴν Πόλιν. Ἀλλ' ἐπεσε μαχόμενος. Καὶ ὁ πόλεμος συνεχίζεται.» «Καὶ ὁ πόλεμος συνεχίζεται!» Ἡ Πόλις ἔαλω. Στὶς 29 Μαΐου, σὺν αὐρίο, 1453, ἡμέρα Τρίτη, Τρίτη, μετὰ τὴν Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πάντων, ἦταν ἡ Ἄλωση τῆς Βασιλευούσης ἀπὸ τοὺς Ὀθωμανοὺς Τούρκους καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, μιὰ ἀπὸ τὶς μεγάλες καὶ τρισεγγάλες ὥρες τῆς ἀνθρωπότητος. Ἦταν μιὰ λαβωματιά. Ἦταν μιὰ μεγάλη πληγή. Ἦταν κάτι τὸ συγκλονιστικὸ καὶ ἀπροσδόκητο. Ὅχι μόνον γιὰ τοὺς Ρωμιούς, ποὺ πίστευαν σὲ χρησμοὺς ὅτι ἡ Πόλις δὲν θὰ ἐπεφτε ποτέ, ἀλλὰ καὶ σ' ὅλους τοὺς ὑπόλοιπους. Κι ὅταν στὴ Δύση ὁ Πάπας καὶ στὸ Παρίσι καὶ στὰ ὑπόλοιπα ἔμαθαν γιὰ τὴν Ἄλωση τῆς Πόλεως, κι εἶχαν συντελεσθεῖ κατὰ πολὺ καὶ αὐτοί, τότε βουβάθηκαν γιὰ λίγο, ἔμειναν ἐνεοί, μ' ἀνοιχτὸ τὸ στόμα, καὶ διαπορούσαν στὸ τί θὰ γίνε. Τί θὰ κάνουν. Τί θὰ συμβεῖ. Κι ὅταν οἱ φοβεροὶ Τούρκοι κτύπησαν δυὸ φορὲς τὶς πύλες τῆς Βιέννης, ὁ Πάπας καὶ οἱ Εὐρωπαῖοι καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τὰ χρειάστηκαν. Ἦλθε ἡ σειρά μας τώρα.

Ἀλλὰ ὁ Θεὸς δὲν τοὺς ἔβαλε Κανόνα. Δὲν τοὺς ἔβαλε Κανόνα! Γιατί αὐτοί, ὅπως θὰ 'λεγε πάλι ὁ Θεοδωράκης Κολοκοτρώνης, μοιάζουν μὲ τὰ πλατάνια. Μοιάζουν μὲ τὰ πλατάνια καὶ ὄχι μὲ τὶς καρυδιές, ποὺ μοιάζουν οἱ Ὀρθόδοξοι κι ἔχουν καρύδια. Ὅποτε τὰ πλατάνια δὲν τὰ πετροβολοῦνε τὰ παιδιὰ.

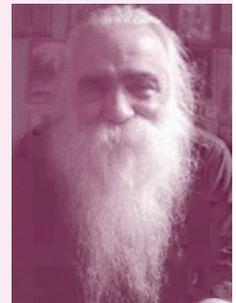
Ἡ πίστις τῶν Λατίνων καὶ τῶν ἄλλων εἶναι, κατὰ τὸν πατρο-Κοσμὰ, κάλπικη. Ψεύτικη. Νοθευμένη. Λυμφαικὴ. Ἀκραία. Αἰρετικὴ. Γι' αὐτὸ καὶ δὲν ἐδοκιμάσθησαν. Γιατί τὸ νὰ εἶσαι αἰρετικὸς καὶ νὰ σ' ἔχει ἀφήσει ὁ Θεὸς εἶναι μεγαλύτερη δοκιμασία ἀπὸ τὸ νὰ 'σαι σκλάβος στοὺς Τούρκους. Οἱ ὅποιοι, στὸ κάτω-κάτω, ἄσπρα θέλουν, λέει ὁ πατρο-Κοσμὰς λεφτὰ, δηλαδή, ἀσημένια, γι' αὐτὸ καὶ λέγονται ἄσπρα, ἀπὸ τὸ χρῶμα καὶ τίποτ' ἄλλο. Ἐνῶ ὁ Φράγκος σοῦ παίρνει καὶ τὰ ἄσπρα καὶ τὴν ψυχὴ.

Κι ἔτσι προτίμησαν οἱ δικοὶ μας, προτίμησαν τοὺς Τούρκους ἀπὸ τὸν Πάπα. Τὸ 'λεγαν τὶς παραμονὲς τῆς Ἀλώσεως. «Καλύτερα φακίολι καὶ σαρίκι Τούρικο στὴν Πόλη, παρὰ ἡ τιάρα τοῦ Πάπα.» Κι ἔτσι ὁ κόκκος τοῦ σίτου, ὁ

Κωνσταντίνος Παλαιολόγος καὶ οἱ λοιποὶ, ποὺ ἦταν μιὰ χούφτα σιτάρι, μὲ τὴν Ἄλωση τῆς Βασιλευούσης, ἐπεσαν στὴ γῆ καὶ ἐτάφησαν. Ἐλεγε ὁ Χριστὸς μας γιὰ τὸν ἑαυτὸ Του, γιὰ τὴ θυσία Του: «Ἐάν ὁ κόκκος τοῦ σίτου δὲν πέσει στὴ γῆ, αὐτὸς μόνος μένει.» Δὲν ὑπάρχει κέρδος. «Ἐάν πέσει στὴ γῆ, φυτρώνει καὶ πολὺν καρπὸν φέρει.» Ἔτσι κι ὁ τελευταῖος Ἕλληνας, γιὰ νὰ θυμηθοῦμε τὸν μεγάλο Ἐλύτη μας, ὁ Κωνσταντίνος Παλαιολόγος, ἐπεσε μὲ μιὰ χούφτα ὑπερασπιστῶν στὴ Βασιλευούσα Πόλη, καὶ ἐτάφη.

Τὴν Ἄλωση τὴ θρήνησε ἡ Παναγία. Τὴ θρήνησαν οἱ ἄγγελοι. Τὴ θρήνησαν οἱ ἅγιοι. Τὴ θρήνησαν οἱ ἥρωες. Τὴ θρήνησαν οἱ Ρωμιοὶ. Τὴ θρήνησαν οἱ πάντες. Τὴ θρήνησαν τὰ πουλιά. Τὴ θρήνησαν τὰ κλαριά. Τὴ θρήνησε ὁ ἀγέρας. Καὶ ποῖος δὲν τὴ θρήνησε; Ἦταν ἡ μεγαλύτερη ὥρα τῆς ἀνθρωπότητος. Τὴν ἔκλαψαν, καὶ περισσότερο ἢ Κυρία Θεοτόκος, ὅπως λέει ἕνα ὠραῖο τραγουδάκι τῆς Θράκης «Θρήνος γιὰ τὴν Ἄλωση», καὶ τελειώνει: «Κλαίει πικρὰ ἡ Παναγία.» Κι ἔτσι οἱ Ἕλληνες Ὀρθόδοξοι, οἱ Ρωμιοὶ, ὅπως ἄλλοιῶς λέγονται, μῆπκαν στὴ Μεγάλῃ Παρασκευῇ τοῦ Γένους τῶν. Ἡ Ἑλλάς κι ἡ πρώτην Βυζαντινὴ Αὐτοκρατορία ἔγινε πλέον Τουρκοκρατούμενη. Κι ἔχουμε «πηχτὴς σκλαβιάς χειροπιαστὸ σκοτάδι.»

Τὸ τί ὑπέστησαν οἱ σκλάβοι Ἕλληνες, τὸ δοῦλον Γένος, ὑπὸ τὴν Τουρκικὴ δουλεία, δὲν λέγεται. Μόνον ὁ Θεὸς τὸ ξέρει κι ὁ Οὐρανός, κι ἐκεῖνοι ποὺ τὰ ὑπέστησαν. Ἀπέβη, ὅμως, ἐπειδὴ «οὐδὲν κακὸν ἀμίγες καλοῦ», κατὰ τοὺς ἀρχαίους μας προγόνους, ἀπέβη αὐτὴ ἡ Τουρκοκρατία, αὐτὴ ἡ Μεγάλῃ Παρασκευῇ τοῦ Γένους, τί; Καρποφόρος γιὰ τὸ Γένος μας! Ἐφερε καρπὸν πολὺ. Ὑπὸ τὴν δουλείαν οἱ σκλάβοι Ὀρθόδοξοι Ἕλληνες οἱ ἄλλοι δὲν πειράχτηκαν, προσέξετε τοῦ αὐτοῦ! Οὐτε ἔλαβαν καὶ μέρος στὸ Εἰκοσιέναι οἱ Ρωμαιοκαθολικοὶ Ἕλληνες κλπ. ἀναγεννήθηκαν, λέει ὁ μέγας Μακρυγιάννης. Ἀγκάλιασαν τὸν Ἐσταυρωμένον Χριστό. Κατάλαβαν τὴ θλιμμένη Παναγία. Κατανόησαν τὸν πόνο τῶν μαρτύρων καὶ τῶν ἁγίων. Τὰ ἐγκολπώθηκαν καὶ τὰ 'καναν δικὰ τους. Καὶ ἔλαβαν καὶ μετέλαβαν τὴ Φιλοκαλικὴ Ἀναγέννηση τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ. Ἡ ὁποία, μὲ τὰ ὑπόγεια ρεύματα, μῆπκε ἀπ' τὸ Βυζάντιο στὴν Τουρκοκρατούμενη Ἑλλάδα. Καὶ τί ἔγιναν οἱ Ἕλληνες Ὀρθόδοξοι σκλαβωμένοι; Χελιδόνια σὲ Χειμῶνα.

Τὰ πράματα δουλεύουν σὲ δύο ἐπίπεδα. Χειμῶνας καὶ Ἄνοιξη μαζί. Χειμῶνας ἀπέξω. Σκλαβιά, παιδομάζωμα, χαράτσι, φονικά. Ὅ,τι θέλετε. Ὅ,τι θέλετε! Ἐταπεινώθηκαν τόσο πολὺ οἱ Ἕλληνες Ρωμιοὶ, ποὺ ἐξανίσθησαν. Καὶ παράλληλα Ἄνοιξη! Νεομάρτυρες. Διδάσκαλοι τοῦ Γένους, τί; Κλεφταρματολῶι. Ἡρωες. Ἡρωίδες. Σοφοί. Σπουδαῖοι. Γνωστοί. Ἄγνωστοι. Σ' ὅλα τὰ μῆκη καὶ πλάτη τῆς Τουρκοκρατούμενης πατρίδος μας. Κρυφὰ σχολεῖα. Μεγαλεῖο. Ἀσκηταί. Οἱ περισσότεροι ἀσκηταὶ καὶ ἅγιοι ἦσαν στὴν Τουρκοκρατία. Ἀπ' τὴν ἁγία Φιλοθέη νὰ ξεκινησοῦμε, τὸν ἅγιο Γεράσιμο, τὸν πατρο-Κοσμὰ καὶ τόσοις ἄλλους. Ἦταν μιὰ μεγάλη εὐλογία.

Ἐφερε καρπὸν πολὺν ἢ θυσία τοῦ Παλαιολόγου. Γι' αὐτὸ ἡ ἐπέτειος τῆς Ἀλώσεως εἶναι ἡμέρα καὶ θλίψεως καὶ χαρᾶς. Εἶναι ἡμέρα χαρμολύπης. Εἴμεθα Ὀρθόδοξοι. Κι ἔτσι ὀφείλουμε νὰ τὸ δοῦμε καὶ νὰ μὴν κλαψουρίζουμε μόνον. Θὰ κλάψουμε, ἀλλὰ ἐπ' ἐλπίδι. Θὰ κλάψουμε, ἀλλὰ καὶ θὰ εὐχαριστήσομε καὶ θὰ πανηγυρίσομε. Ἄν πέφταμε στοὺς Λατίνους, θὰ μᾶς ἔπαιρναν καὶ τὴν πίστη καὶ θὰ μᾶστε σήμερα Φράγκοι. Καὶ θὰ 'ταν μαζί καὶ οἱ Τούρκοι καὶ θὰ μᾶστε Τουρκοφραγκοὶ. Ὁ Ἕλληνας Ὀρθόδοξος Ρωμιὸς ἔζησε ἀνάμεσα στὸν Τούρκο καὶ στὸν Φράγκο 400 χρόνια, καὶ κράτησε τὴν πίστη του, τὴ θρησκεία του δηλαδή, τὴν Ὀρθόδοξη, τὴ χάρη του, τὰ ἦθη, τὰ ἔθιμά του, τὴν ἱστορία του, τὴν ἀθάνατη γλώσσα του καὶ τόσα ἄλλα μεγαλεῖα.

Ἐφερε, δηλαδή, ἢ θυσία τοῦ τελευταίου Παλαιολόγου καρπὸν πολὺν. Ἐλευθερώθηκαν πνευματικῶς οἱ Ἕλληνες τῆς Τουρκοκρατίας. Ἀγίασαν. Ἀγίασαν! Κι ὅπως λέει ὁ μακαριστὸς Κόντογλου, στὴν Τουρκοκρατία οἱ Ἕλληνες ζοῦσαν ὡς καλόγεροι καὶ ὡς καλόγριες. Ἀσκητικά. Αὐτὸ εἶν' τὸ ἰδεώδες τῆς Ὀρθοδοξίας. Ἡ ἀσκησις. Ἡ προσπάθεια, ποὺ ἔλεγε ὁ Γέροντας Πορφύριος, ποὺ ἔγραφε ὕμνους σ' αὐτὴ τὴν προσπάθεια. Ἡ προσπάθεια νὰ ἀγιασοῦμε. Σκοπὸς τοῦ βίου στὴν Ἐκκλησία εἶναι «ὁ ἁγιασμός ἡμῶν». Καὶ «ἅγιοι γίνεσθε», κατὰ τὸ «ἅγιός εἰμι», ποὺ λέει καὶ τὸ ἱερό Εὐαγγέλιο, ποὺ τὸ λέει ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς. Σπουδαῖο αὐτό. Σπουδαῖο αὐτό!

Λήσταρχοι στον καιρό της χρεοκοπίας επί Τρικούπη με απύθμενο θράσος αλλά και φοβερό χιούμορ!

Ληστής ντυμένος παπάς, παρήγγειλε κι έφαγε γλυκά στην πλατεία της Λαμίας και έστειλε τον λογαριασμό στο διπλανό κατάστημα όπου καθόταν ο διοικητής τού αποπάσματος που τον κυνηγούσε...

Το 1893, τη χρονιά της χρεοκοπίας επί Τρικούπη, η επαρχιακή Ελλάδα μαστιζόταν από τους ληστές και η Πολιτεία έστειλε τακτικά στρατιωτικά αποσπάσματα για να τους καταδιώξουν, χωρίς όμως ουσιαστικά αποτελέσματα. Ο αριθμός των καταζητούμενων ληστών σ' όλη τη χώρα ξεπερνούσαν τις τρεις χιλιάδες και όσοι μετέβαιναν στην επαρχία, είχαν ισχυρή συνοδεία για να είναι ασφαλείς. Βουλευτές, έμποροι, τσελιγκάδες και κτηματίες, ήταν οι στόχοι των ληστών από τους οποίους ζητούσαν λύτρα. Ακόμα και ο τότε πρωθυπουργός Σωτήριος Σωτηρόπουλος, είχε απαχθεί από το λήσταρχο Λαφαζάνη στα Φιλιατρά και απελευθερώθηκε, αφού κατέβαλε λύτρα!

Ονόματα διασήμων λήσταρχων ακούγονταν και προκαλούσαν φόβο και τρόμο! Τσεκουραίοι, Τσανάκας, Λαφαζάνης, Αρβανίτης, Σαλμάς, Πατσαβούρας, Στραβοτσάγουλος, Σκοτίδας, Τσουλής, Παπακυριτσόπουλος! Οι δύο τελευταίοι συνέπραξαν και κατέστρωσαν ένα απίστευτο σε σύλληψη σχέδιο. Θα ανατίνιζαν τη σιδηροδρο-

μική γραμμή απ' όπου θα περνούσε η αμαξοστοιχία προς Φάρσαλα με τον άγγλο ναύαρχο Σέ:υμουρ. Θα τον αιχμαλωτίζαν και θα ζητούσαν λύτρα. Για καλή τύχη όλων, ο ναύαρχος προτίμησε να πάει στα Τέμπη με άμαξα και όχι με τραίνο κι έτσι ματαιώθηκε η ομηρία του και η περιπέτεια της Ελλάδος, όπως τότε με τη σφαγή στο Δήλεσι...

Ο Παπακυριτσόπουλος, (επικηρυγμένος με 20.000 δρχ.) γεννήθηκε στο χωριό Αμούρι κοντά στο Λιανοκλάδι. Ήταν τολμηρός ληστής, αλλά και θρασύτατος. Κάποτε, τον Μάη του 1894, για να εξευτελίσει τα στρατιωτικά αποσπάσματα, που πήγαν στη Λαμία για να τον συλλάβουν, σοφίστηκε το εξής τέχνασμα.

Μπήκε στο κεντρικό ζαχαροπλαστείο στην πλατεία της Λαμίας ντυμένος ιερέας με μαύρη γενειάδα, ενώ απέναντι καθόταν οι άνδρες του αποσπάσματος, με το διοικητή τους να πει καφέ. Κάθισε, παρήγγειλε και έφαγε διάφορα γλυκίσματα. Στο τέλος, πριν αποχωρήσει, φώναξε τον υπηρέτη του ζαχαροπλαστείου και του έδωσε μία επιστολή με την εντολή να την εγχειρήσει στον ανώτερο επόπτη τού μεταβατικού αποσπάματος ταγματάρχη Νικολαΐδη. Έγραφε στην

επιστολή ο Παπακυριτσόπουλος:

«Κύριε Νικολαΐδη, έφαγα εν γλύκισμα εις το ζαχαροπλαστεϊόν. Εις υγειάν σου. Πλήρωσέ το! Παπακυριτσόπουλος». Ουδείς κατάλαβε ότι ο ιερέας ήταν ο Παπακυριτσόπουλος μεταμφιεσμένος!

Τρεις μέρες μετά, στις 5-9-1894, ο εισαγγελέας Λαμίας Λεωνίδας Ροζάκης από τη Σπάρτη και ο ανακριτής Γεώργιος Αγγελής από τη Λειβαδιά, περιόδευσαν στην Υπάτη, κι έψαχναν για να συλλάβουν τον Παπακυριτσόπουλο. Μόλις το έμαθε εκείνος, αγρίεψε! Έστησε ενέδρα με τους ληστές Καρακώστα, Καμπιά και Αρβανίτη στη γέφυρα του Βαγιωρέματος στη θέση Καναπίτσα, στο Λιανοκλάδι. Μόλις πέρασε η άμαξα, τους έπιασε, αφού ο στρατιώτης και οι δύο χωροφύλακες που τους συνόδευαν το έβαλαν έντρομοι στα πόδια.

Με ομήρους τους δύο δικαστικούς, κυνηγμένος και περικυκλωμένος από ισχυρές δυνάμεις, ταμπουρώθηκε στο Παλιόκαστρο. Η εντολή της κυβέρνησης και του νομάρχη προς τα αποσπάσματα ήταν, να σκοτώσουν τους ληστές. Η ζωή και η ασφάλεια των ομήρων ερχόταν σε δεύτερη μοίρα!.. Στη διάρκεια της μάχης σκοτώνονται οι Καρακώστας και Αρβανίτης. Τότε ο Παπακυριτσόπουλος φωνάζει στα αποσπάσματα να σταματήσουν να πυροβολούν γιατί θα εκτελέσει τους ομήρους. Οι στρατιώτες όμως συνέχισαν να πυροβολούν ακολουθώντας τις εντολές και αδιαφορώντας για την ζωή των ομήρων.

Ξαφνικά πέφτει νεκρός και ο τρίτος ληστής Καμπιάς. Ο Παπακυριτσόπουλος που έμεινε μόνος, ορμά οργισμένος με το γιαταγάνι του, κτυπά στο κεφάλι και σκοτώνει τον Ροζάκη. Και καθώς γυρίζει για να κτυπήσει και τον Αγγελή, δέχεται μια σφαίρα και πέφτει νεκρός. Την ίδια τύχη έχει και ο Αγγελής που τον χτύπησε κατά λάθος σφαίρα στρατιώτη.

Την επομένη, το κεφάλι του 30χρονου Παπακυριτσόπουλου σαν τρόπαιο περιφερόταν από ευζώνους, στους δρόμους και τις πλατείες της Λαμίας. Και ο κοσμάκης ευτυχής και ικανοποιημένος από την εκτέλεση του λήσταρχου, έριχνε

— Είσαθε ό Τσουλής ;
— Όχι, ό Παπακυριτσόπουλος.
— Μή συγχωρείτε εάν σας ήνώχλησα...

τον οβολό του στο αναποδογυρισμένο καπέλο, σαν ευχαριστώ!

Η πόλη της Λαμίας τίμησε τους δύο δικαστικούς, δίδοντας τα ονόματά τους σε κεντρικό δρόμο, γιατί θυσιάστηκαν για το καθήκον προς την κοινωνία. Οδός Ροζάκη - Αγγελή.

Πηγή: Εκμαιεύτηκε από το διαδίκτυο με συγγραφέα τον Τάσο Κοντογιαννίδη

Η επίσκεψη του Αμερικανού πρέσβη στη Λαμία και οι Ιαματικές πηγές του Νομού μας

(Συνέχεια από τη σελ. 5)

και καρδιά... και κείνα τα τριανταφυλλιά πρωιά με δειλινά σε κατακνιά μελεξεδιά.... Τέτοιες βαφές σας λέγω!!! Σχωράτεμε συγκινούμε εύκολα και στην ηλικία πούμε. Δεν κάνει. Γέρασα ο μαύρος γέρασα κι όλο κι νιώθω να ζγώνει ο χάρος κι να μ' αγγελοκρούει, αλλά θα σας γράψω λίγα ακόμα. Θμάστε το 2004 στους Ολυμπιακούς αγώνες ντε, που έψαχνε η ΔΟΕ να βρεί τους Πρωταθλητές μας ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΘΑΝΟΥ και ΚΩΣΤΑ ΚΕΝΤΕΡΗ; Που να τσ' βρούν!!! Κι εμείς χαζοί ήμασταν να τσ' πούμε που ...ακόνιζαν τα ποδάριατς ο Κώτσιος κι η Κατερίνα! Τα γοργοπόδαρα παιδιά μας προπονούνταν στους πρόποδες και στις πλαγιές των δικών μας βουνών Κούμαρου και Ξεροβουνίου κι έκαναν τα μπάνιατς πότε στα λουτρά Καΐτσας, πότε στα λουτρά τσ' Αγόριανης. Νερόπιναν απ' το **μάτι της Παναγιάς**, γιατί ο μύθος λέει πως τούτο το νερό έκανε άτρωτο τον Αχιλλέα! Τζαναμπέτης βλέπς ο Τζέκος ο Προπονητής τους, ήξερε πως τούτα τα νερά είναι νερά θεών!!! Απολάν τα νεύρα, δυναμών τα ποδάρια κι σι κάν να τρέχς σαν ζλαπί!!! Έλα όμως που τους τάϊζε και γκόρτσα και τον καρπό της αγκορτσιάς τον έχουν απαγορευμένο οι αθάνατοι της ΔΟΕ! Λένε πως τέτοια γκόρτσα άλλος τόπος δεν βγάνει και δεν μπρορεί μόνο οι Ρωμιοί να τρών, νάνα νταβραντισμένοι και στο τρέξιμο δυο δρασκέλια μπροστά απ' αλλνούς! Τούτες οι «ορμονοφορτωμένες» αγκορτσές βρίσκονται στα σύνορα Καΐτσας και άνω Αγόριανης και χρόνια τώρα διεκδικούνται από τα δύο χωριά. Θκές μας ο ένας – Θκές μας ο άλλος μέχρι το συμβούλιο τσ' επικρατείας έφτασαν... Έτσι τόμαθαν οι αθάνατοι και κάλεσαν τον Κώτσιο και την Κατερίνα να τους παν τα κάτρατς για εξέταση, να δουν τι γκόρτσα έφαγαν. Τρανή Βαβούρα, τρανό ρεζίλεμα και η προσπάθεια για κουκούλμα μπουρμπούτσελα... Το πάθαμε το χνέρ γιατί αυτά φέρνει η φαγωμάρα. Ευτυχώς που δεν ήρθαν να μας ξερζώσουν κι τις αγκορτσιές!!! Τελειώνοντας πιστεύω πως κάποιους θα προβληματίσει η γραφή μου. Με πολύ χαρά θέλω να σας προσκαλέσω στον τόπο μου στα δικά μας παγγύρια. Να προκάμουμε και φέτος –κι ας είναι δύσκολα τα πράγματα- να πιαστούμε αντάμα και να σύρουμε το χορό. Τούτο το χρόνο τον καλό, τον άλλον ποιος τον ξέρεει!!! Ως τότε «Κουκούλια νάνα η στράτα σας βαμπάκια η δημοσιά σας»!!!!

Με αγάπη κι εκτίμηση

Ο μπάρμπα-Μήτρος

zaxospanagia@yahoo.gr

Ασπρόμαυρες αναμνήσεις από τα παλιά....

Οι φωτογραφίες από το αρχείο τής δασκάλας κας ΑΜΑΛΙΑΣ ΚΟΥΤΣΙΚΑ - ΤΑΓΚΑΛΑΚΗ

Μαθήτριες ντυμένες αρχαίες Ελληνίδες σε γιορτή λήξης Σχολικού έτους 1970-71
(Χώρος αθλοπαιδιών Δημοτικού Σχολείου Καϊτσας)

*...Για να θυμούνται οι παλιοί
...και να γνωρίσουν οι νεότεροι....*

Από την Ευδοκία Κ. Οικονόμου

Λέξεις και φράσεις του χωριού-Ντοπιολαλιές:

- Μήπως έχεις καμιά φτσέλα;: .....είδος ξύλινου δοχείου για νερό.
- Έχω ένα γκιούμ: ..... είδος μεταλλικού δοχείου για νερό.
- Φόντας απήδαγαν τα πουρκά...: Τότε που πηδούσαν τις φράχτες....
- Απ' τη μια μεριά θάϊζε: .....έγερνε.
- Απ' την πίτα προτιμώ τον κόθρο: .... την γωνία.
- Πρόσεχε μην σε κουντρίσει η αγελάδα: .... σε χτυπήσει με το κεφάλι ....
- Να βρεις μια θέση στο δημόσιο να πιαστείς απ' την κρικέλα: .....σιδερένιος κρίκος που καταλήγει σε μεγάλο καρφί.